

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottokról közölt információk tallózása

MÉDIA HÍREK

Méltó élet – A mozgássérültek esélyei Magyarországon – Egy érintett megrázó levele

Ismerj meg egy 35 éves informatikus közgazdászlányt, aki okos, mint a nap, irtó eredeti gondolatai vannak, kedves... és tele van tenni akarással, csak hogy akad egy „kis” bökkenő. Mozcássérült. És ez az életének minden területére kihat. Gyakorlatilag vegetálásra van kényszerítve... oly sok sorstársával együtt... Olvasónk, Üveges Katalin írása.

35 éve születtem. Magyarok, és saját hazámban számkivetettnek.

A múltam munka és fájdalom. A jelenem megalázó semmibevevés. A jövőm kilátástalan. A bűnöm: születésem óta súlyos mozgássérült vagyok. De az értelmem teljesen ép. Felfogom, ami velem, velünk történik, illetve nem történik. Semmik és senkik vagyunk, észre se vesznek, legfeljebb nem rúgnak belénk, amikor átlépnek rajtunk.

Pedig mi is emberek vagyunk, se jobbak, se rosszabbak, mint a többi. Csak nekünk mások a korlátaink, amelyeknek a ledöntéséhez ugyanúgy segítségre és szolidaritásra lenne szükségünk, mint másfajta gondokkal küzdő embertársainknak.

Ismerj meg egyet közülünk: engem.

Központi idegrendszeri károsodással születtem. Tizenegy évig jártam a Pető Intézetbe, ahol reggel héttől este nyolcig tartó kemény munkát végeztek velünk, hogy minél kevesebb segítségre legyen szükségünk, amikor kikerülünk onnan. Sok mindent tanultam és tapasztaltam már gyermekként is. A legrosszabb az volt, hogy láttam, hogyan esnek szét családok, mert az egyik –vagy rosszabb esetben mindkét – szülő képtelen volt feldolgozni, hogy neki „csak” egy sérült gyermek jutott. Már akkor képtelen voltam ezt felfogni, elfogadni.

Nekem is a család jelentette a biztos pontot, bár csak kéthetente láthattam őket egy-egy otthon töltött hétvégén és az iskolai szünetekben. Aztán 14 évesen végre hazakerültem, és itthon magántanulóként végeztem el a gimnáziumot.

De engem sem került el a családom szétesése: a 20. születésnapom előtt apám bejelentette, hogy elválik anyutól. A válás után öt hónappal újra nősült, még egy ideig tartotta velem a kapcsolatot, de hét éve már semmilyen módon nem érintkezünk.

Akkor úgy éreztem, mindent elvesztettem, elhatalmasodott rajtam a félelem, semmivé vált a biztonságérzetem. S a később történtek még csak fokozták, mélyítették bennem ezeket az érzéseket: azóta is mindennap átélem őket.

2003-ban két nagyon meghatározó esemény történt velem: felvettek a Gábor Dénes Főiskolára, és részt vettem egy petős találkozón. Ez utóbbin döbbenet tapasztaltam, hogy volt csoport- és osztálytársaim többsége csak otthon ül, mert se tanulásra, se munkára nincs semmilyen esélyük. „De akkor mire volt jó az a rengeteg munka és szenvedés?” – kérdeztem magamtól. Elkezdtem azon töprengeni, hogyan tudnék segíteni, változtatni ezen a szörnyű helyzeten.

Persze, akkor még nagyon távol álltam ettől. A találkozó júniusban volt, szeptemberben kezdtem a főiskolát. A diplomamunkámmal viszont már sikerült az első lépést megtennem.

Szakedolgozatomat „A mozgássérültek integrálása a munkaerőpiacon az informatika segítségével és ennek gazdasági vetületei” címmel írtam. 2008-ban diplomáztam informatikus közgazdászként.

Otthon a gondok és a bajok csak szaporodtak. Édesanyám 2007-ben több hónapra kórházba került, apám pedig egy idő után nem vállalta a gondozásomat. Így kerültem Székesfehérvárra, egy „lakóotthonba”, ami valójában rehabilitációs központként működött. Életem egyik legnehezebb időszaka volt ez, amely főként lelkiileg tört még jobban össze: egyedül voltam egy idegen városban, senkire nem számíthattam. Az otthon lakói idős emberek voltak, akik csak átmenetileg laktak ott rehabilitációjuk okán. Nagyon magányos és elkeseredett voltam. De azt hittem, hogy jó „petős” módjára meg tudok birkózni a problémáimmal. Az eredmény az lett, hogy 2009-ben hat hét különbséggel, kétszer próbáltam meg „kilépni” ebből a kilátástalan, fájdalmakkal teli életből. Ráadásul úgy megemelkedett az ellátási díj, hogy kifizetése után szinte semmire nem maradt pénzem.

Az volt a szerencsém, hogy édesanyám, aki addigra nagyjából legyűrte a betegségét, és sikerült egy kis garzonlakást vásárolnia – visszavett magához. Azóta is vele élek.

Az átélt tapasztalatok ráébresztettek arra, hogy csak akkor tudok jó segítsége lenni sorstársaimnak, ha megtanulom a segítő szakma alapjait. Így 2011-ben újra beültem az iskolapadba, és elvégeztem a Pető Főiskola ifjúságsegítő szakát.

Élvezettel tanultam, mert ez a képzés olyan ismereteket nyújtott számomra, amelyek nagyon érdekeltek, és valóban hasznosak voltak életem legnagyobb célkitűzésének megvalósításához: a segítő, támogató munkához.

Itt kaptam meg életem eddigi legnagyobb ajándékát: egy tanárnőm személyében az igazi barátságot. Az ő önzetlen, szerető segítségével sikerült az évek alatt felgyülemlett sok-sok lelki gubancot valamennyire felfejteni. Rávezetett arra, amit még magamnak sem akartam bevallani, hogy elegendem van a rengeteg lelki szenvedésből, és arra is, hogyan lehet ezekkel együtt élni, és mindezek ellenére előre nézni, tovább lépni. Ő tanított meg arra is, hogy nem kell mindent egyedül megoldanom, rávilágított, hogy rosszul értelmeztem a gyerekkoromban belém vert önállósági elvet. Hogy bizony nem tudok mindent önállóan megcsinálni, és ilyen esetekben nem szégyen segítséget kérni.

De mire befejeztem ezt a képzést, erősen megfordult a széljárás az országban. Az addig elért társadalmi integrációs folyamatok nemcsak megálltak, de elkezdtek visszafejlődni. A szociális kiadások szűkítése miatt ellehetetlenültek a rehabilitációs folyamatok, a lakóotthonok építései, leépültek a segítő szolgálatok, korlátozták az otthoni segítség idejét napi négy órára.

Ki merem jelenteni, hogy a szociális háló – a leginkább segítségre szorulóknak számára – szinte teljesen szétszakadt.

Nekünk, súlyos fogyatékkal élőknek, napi 24 órás felügyeletre van szükségünk. Ezt gazdaságosan csak lakóotthoni keretek között lehet megvalósítani. De a mostani lakóotthonok telve vannak, aki mégis jelentkezik, az várólistára kerül. Egy ilyen lakóotthonban élete végéig élhet a lakó, így a várólisták 30-40 évre nyúlnak. Új lakóotthonok építésére lenne szükség, de semmi jele annak, hogy az állam akár csak fontolóra is venné ezt a problémát. Pedig sürget az idő, mert sajnos a szüleink sem örök életűek. Vannak már olyan sorstársaim, akik egyedül maradván, harmincegynéhány évesen a ma már inkább elfekvőnek nevezhető időotthonokba kényszerültek. S még „örülhetnek”, mert már oda is egyre nehezebb bejutni.

A másik nagy probléma a mi számunkra is a munkanélküliség, amelynek megszüntetéséhez nem kellene semmi különleges: csak szemléletváltás és akarat.

Többségünk ugyanis megtanulta használni a számítógépet, így tudna távmunkában dolgozni. Ez nemcsak nekünk lenne jó, hanem a munkaadónak is, mert a távmunka sokkal olcsóbb. Az államnak adóforintokat hozna a munkánk. Mi pedig nem éreznénk, hogy semmik vagyunk, legfeljebb púp a társadalom hátán.

Biztonságos, megfizethető lakhatás és munkalehetőség: ez a két meghatározó probléma a mi életünkben.

Ezekről a problémákról már két cikket is írtam. Társadalmi visszhangot egyik sem keltett.

De én próbálkozom. Hátha éppen ez a cikk fogja kiváltani azt a hatást, ami létrehozza azt, amire a legnagyobb szükségünk lenne: a társadalmi szolidaritást.

Ezért fordulok most hozzátok: jó érzésű emberekhez: segítsetek nekünk, hogy mi is ember módjára élhessünk, békében... és félelem nélkül.

Üveges Katalin

forrás: <https://wmn.hu/ugy/46634-melto-elet--a-mozgasserultek-eselyei-magyarorszagon--egy-erintett-megrazo-levele>

Nyugdíj, árvasági ellátás, emelés méltányosságból: ezek a feltételek

Megállapítható nyugdíj, illetve árvasági ellátás azok számára is, akik nem teljesítik az ellátások folyósításához szükséges általános előírásokat. Ugyanakkor a méltányossági megállapítás és emelés szintén feltételekhez kötött.

A társadalombiztosítási nyugdíjrendszer keretében járó nyugellátások olyan keresettől, jövedelemtől függő rendszeres pénzellátások, amelyek a biztosítottnak (volt biztosítottnak), illetve hozzátartozójának – nyugdíjjárulék megfizetése ellenében szerzett – meghatározott szolgálati idő alapján kerülhetnek megállapításra. A jogszabályban előírt nyugdíjjogosultsághoz szükséges szolgálati idő hiányában, a nyugellátás megállapítására nem kerülhet sor.

[A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény](#) (Tny.) 66. §-a azonban, különös méltánylást érdemlő körülmények fennállása esetén lehetőséget nyújt nyugellátás kivételes méltányosságból történő igénylésére és esetleges engedélyezésére, illetve a korábban megállapított nyugellátás kivételes emelésére, továbbá egyszeri segély engedélyezésére.

Nyugellátás méltányosságból történő megállapítására, engedélyezésére kizárólag az öregségi nyugdíjkorhatárt már betöltött személy, a megváltozott munkaképességű özvegy és az árva részére történhet.

OLVASSA TOVÁBB CIKKÜNKET, amelyből megtudja, hogy milyen feltételei vannak a méltányossági nyugdíjnak, árvaellátásnak, az ellátások méltányossági emelésének és a segélynek!

forrás: http://adozona.hu/tb_jarulekok_nyugdij/Nyugdij_arvasagi_ellatas_emeles_meltanyossa_YO06GI

Mikor jár a rehabilitációs kártya?

Kiknek és milyen feltételek mellett jár a rehabilitációs kártya és milyen adókedvezményt vehet igénybe a kártyával rendelkező, megváltozott munkaképességű munkavállalót foglalkoztató munkaadó? Összegejtöttük a legfontosabb tudnivalókat.

2017. január 1-től módosították a pályakezdő fiatalok, az ötven év feletti munkanélküliek, valamint a gyermek gondozását, illetve a családtag ápolását követően munkát keresők foglalkoztatásának elősegítéséről, továbbá az ösztöndíjas foglalkoztatásról szóló [2004. évi CXXIII. törvényt](#).

Az új 16/A. § értelmében rehabilitációs kártyára az a megváltozott munkaképességű személy jogosult, aki a rehabilitációs hatóság által végzett hatályos komplex minősítés szerint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló [2011. évi CXCI. törvény](#) 3. § (2) bekezdés a) pontjában, vagy b) pont ba) vagy bb) alpontjában foglalt minősítési kategóriába tartozik.

Ez azt jelenti, hogy a rehabilitációs hatóság a komplex minősítés során megállapítja, hogy a megváltozott munkaképességű személy

- a) rehabilitálható, ezen belül
- aa) foglalkoztathatósága rehabilitációval helyreállítható, vagy
- ab) tartós foglalkozási rehabilitációt igényel;
- b) rehabilitációja nem javasolt, ezen belül
- ba) egészségi állapota alapján foglalkoztathatósága rehabilitációval helyreállítható, azonban a komplex minősítés szakmai szabályairól szóló rendeletben meghatározott egyéb körülményei miatt foglalkozási rehabilitációja nem javasolt,
- bb) egészségi állapota alapján tartós foglalkozási rehabilitációt igényel, azonban a komplex minősítés szakmai szabályairól szóló rendeletben meghatározott egyéb körülményei miatt foglalkozási rehabilitációja nem javasolt.

Rehabilitációs kártyára az a személy is jogosult, aki 2011. december 31-én III. csoportos rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjban vagy rendszeres szociális járadékban részesült. Mindez a kártyára jogosultak körének bővítését jelenti.

A 16/B. § értelmében a munkaadó az őt az érvényes Rehabilitációs kártyával rendelkező megváltozott munkaképességű személlyel fennálló adófizetési kötelezettséget eredményező munkaviszonyra tekintettel terhelő számított adóból adókedvezményt vehet igénybe. A kedvezmény az adó alapjának megállapításánál figyelembe vett, a munkavállalót terhelő közterhekkel és más levonásokkal nem csökkentett (bruttó) munkabér, de legfeljebb a minimálbér kétszeresének az Eat. 459. § (1) bekezdésében meghatározott adómérték szerinti része.

Az egyes adótörvények és azzal összefüggő egyéb törvények módosításáról szóló 2011. évi CLVI. törvény – ami lényegében a szociális hozzájárulási adót tartalmazza, - 459.§-ában találjuk meg az adó 22%-os mértékét.

Tehát a Rehabilitációs kártyával rendelkező munkavállaló esetén a munkáltató a munkavállaló bruttó bére után – legfeljebb a minimálbér kétszereséig — mentesül a szociális hozzájárulási adó megfizetése alól.

A kedvezményre egy megváltozott munkaképességű személy után egyszerre csak egy munkaadó jogosult, és csak arra az időszakra, amelyben a Rehabilitációs kártyát letétben tartotta.

Ha az állami adóhatóság a Rehabilitációs kártyát visszavonja, erről értesíti a Rehabilitációs kártyát letétben tartó munkaadót. A munkaadó az értesítés átvételét követő naptól nem jogosult a szochó kedvezményre.

A 33/2012. (XII. 5.) NGM rendelet a Rehabilitációs kártya igénylésének, kibocsátásának, felhasználásának, kicserélésének, visszavonásának és a hozzá kapcsolódó kedvezmény érvényesítésének részletes szabályaira vonatkozik.

A kártya kiadására irányuló kérelmet a rehabilitációs hatóságnál kell kezdeményezni. A rehabilitációs hatóság megállapítja a jogosultsági feltételek fennállását és erről egy napon belül értesíti az adóhatóságot. Az adóhatóság a Rehabilitációs kártyát elkészíti és azt a rehabilitációs hatóság adatszolgáltatását követő 15 napon belül adja ki a természetes személy munkáltatójának, vagy munkáltató hiányában a jogosult természetes személynek.

Előfordulhat, hogy az adóhatóság a Rehabilitációs kártyát nem tudja előállítani. Ebben az esetben kártyát helyettesítő igazolást állít ki, és ennek alapján vehető igénybe a kedvezmény.

A Rehabilitációs kártya érvényességének

- kezdő időpontja az a nap, amikor az állami adóhatóság a kártyát kiállította,
- záró időpontja a kártya visszavonásának napja.

forrás: <https://ado.hu/rovatok/ado/mikor-jar-a-rehabilitacios-kartya>

Ennyit ér a kupakgyűjtés: filléreket kapott csak a nagybeteg Benedek

Elkeserítő eredménnyel próbáltak segíteni a súlyosan beteg Balogh Benedeken műanyag kupakok gyűjtésével.

A Sopron melletti Lövő községben élő Benedek mozgássérült, édesanyja és nagyszülei igyekeznek mindent megadni neki, de a nyugdíjból és az egy fizetésből nehéz az utazást, a fejlesztéseket és az állandó felügyeletet megoldani.

Sorsát megismerve megyszerte gyűjtöttek a jóakarók kupakokat a kisfiúnak. Már tíznél is több százliteres zsák telt meg otthon kupakkal, s akadt is egy segítőkész lövőházi vállalkozó, aki egy Vas megyében található gyűjtőhelyre szívességből elszállította.

– Az átvevőhelyen közölték, hogy a két mázsa kupak összesen legfeljebb tízezer forintot ér, de ezt még át kell válogatni, aminek szintén van költsége, így összesen végül négyezer forintot adtak – mesélte a kisfiú nagypapája, Balog Sándor a **Kisalföldnek**. S kérte is: ne gyűjtsenek több kupakot az unokájának.

A lap utánajárt, és kiderült, hogy a legnagyobb átvevő Pest megyében, Tinnyén van, ahol 65 forintot adnak a kupak kilójáért, ami körülbelül négyszáz darab. Hozzájuk viszik a kisebb gyűjtőhelyek is, azok emiatt fizetnek kevesebbet a leadónak. Ám Sopron mellől Tinnyére az úti költség miatt nem éri meg elvinni a kupakot, hiába adnak ott ugyanezért a mennyiségért 13 ezer forintot.

Summa summarum: bár a kupakgyűjtő akció látványos, és az adakozónak egy fillérjébe sem kerül, lényegesen hatékonyabb pénzt gyűjteni, illetve adományozni rászorulóknak.

forrás: <http://www.borsonline.hu/aktualis/ennyit-er-a-kupakgyujtes-fillereket-kapott-csak-a-nagybeteg-benedek/133872>

Sporthorgászat: Gurisatti világbajnok lett Magyarokán

Ünnepélyes eredményhirdetéssel szombat este a magyarokán sportcsarnokban véget ért a mozgássérült sporthorgászok 19. és a veterán sporthorgászok 10. világbajnoksága.

A mozgássérültek versenyében tíz ország versenyzői vettek részt. A csapatvilágbajnoki címet végül Olaszország szerezte meg a horvát és a belga válogatott előtt. Egyéniben a magyar válogatott tagja, a dunaujvárosi Gurisatti Gyula diadalmaskodott, akinek ez már a második világbajnoki titulusa.

A veteránok mezőnyében, amelyben 16 ország indult, a franciák domináltak. Megnyerték a csapatversenyt és övék lett az arany- és az ezüstérem egyéniben is. Csapatversenyben Magyarország a második, Hollandia pedig a harmadik helyen végzett.

forrás: http://www.nemzetisport.hu/egyeb_egyeni/sporthorgaszat-gurisatti-vilagbajnok-lett-magyarokan-2574433

Ha itt parkolsz, jön az 50 ezres csekk

Pető Attila harminc éve dolgozik autós oktatóként, így rengeteget vezet és sok mindent lát. Néha bosszankodik, máskor készít néhány fényképet és jegyzetel, hogy önöket ne büntessék meg, és kicsit élhetőbb legyen a helyzet a magyar utakon. Ezúttal ötvenezer forintot érhet, ha valaki figyelmesen olvassa a Kreszprofesszor legújabb kalandját.

Kétségbeesett levelet kaptam egy kedves közlekedőtársunktól:

„Még eléggé sokkban vagyok, mert egy hét parkolás után döbbsentem rá, hogy állítólag mozgássérült parkoló az, ahol egy hétig álltam a kocsimmal. A Mester u. 5. előtt van egy 2x P tábla, amittől a harmadik helyen álltam meg múlt héten. Ma döbbsenten láttam, hogy megbüntettek, pedig én a harmadik parkolót foglaltam el. Felhívtam azt ügyfélszolgálatot, ahol közölték, hogy minden napra megkaptam az 50 000 ezer forintot, és így hamarosan összesen 300 000 forintról szóló csekket fogok kapni, ami több mint durva.”

Kimentem a helyszínre, és most egy kicsit én is tanácsstalanul állok a helyzet előtt.

Munkám során sokszor idézem a közúti jelzőtáblák megtervezésének, alkalmazásának és elhelyezésének követelményeiről szóló 83/2004. GKM rendelet, amelynek bevezetőjében ez áll:

„A közúti jelzőtáblákat úgy kell megtervezni, azokat úgy kell alkalmazni és elhelyezni, hogy **a közlekedők szükséges és elégséges információt kapjanak** közlekedésük közben az úton fennálló veszélyekről, tilalmakról, kötelezettségekről...”

Budapesten, a Mester u. 5. szám előtt elhelyezett jelzés megjelenítése is kifogásolható, hiszen a parkolótábla alatt látható kiegészítés a várakozó helyen történő kötelező elhelyezkedés módját jelzi. Valaki ezt a kiegészítő táblát rosszul, azaz tükrözve és elfordítva szerelte fel. (A kép bal felső sarkába odarajzoltam mi lenne a helyes megjelenítés.)

Mindezt csak azért említem meg, mert miközben az autósoktól maximális toleranciát várnak el a jelzésekkel kapcsolatban, addig számtalan közúti tábla szabálytalan módon kerül ki.

Megjegyezném, hogy az itt megjelenített tábla eleve azt jelzi, hogy két mozgáskorlátozott várakozóhelyet alakítottak ki 45 fokban. Azaz e két hely után a járművekre már az általános várakozási szabályok érvényesek, tehát a folytatásban a járdaszigettel párhuzamosan kellene parkolni. De ezt valószínűleg a helyi ellenőrző közeg sem tudja pontosan.

Szintén aggályos a tábla alatt elhelyezett 2x megjelölés is. Ugyanis a KRESZ-ben erre vonatkozó utalás sehol sem szerepel. És bár a szabályoknak van egyfajta közvetett értelmezése is, ami alapján jogosan feltételezhető, hogy itt két mozgáskorlátozott parkoló került kialakításra, azonban sehol nincs rögzítve az, hogy akár párhuzamosan, akár merőlegesen ténylegesen mekkora helyet kell kihagyni, illetve biztosítani egy ilyen jármű részére.

Hozzáteszem, hogy még az sincs kikötve, hogy csak személygépkocsi méretű járművel szállítható mozgáskorlátozott személy, tehát akár egy teherautóval is érkezhet valaki, akinek ugyanúgy jár a külön parkolási jog. Párhuzamos parkolók esetében egyébként az a tapasztalat, hogy 6 méter járműhosszt számít a közterület kezelője egy-egy várakozóhelyre. Itt viszont a várakozás ferdén történik, és a kétszámjegyű levélíró a képen látható bal oldali, pirossal bekeretezett autó kapcsán kapta ezt a hatalmas büntetést.

Ránézésre azonban ez a jármű a táblától a negyedik parkolóhelyen állt. Akkor hogyhogy mégis megbüntették?

A helyszínen a következő, igen tanulságos képeket készítettem:

Közvetlenül a tábla után ugyan van hely két jármű részére, azonban középen felfestettek egy kb. fél méter széles forgalomtól elzárt terület elnevezésű útburkolati jelet.

Valószínű, hogy eredetileg két mozgáskorlátozott jelet is felfestettek, amiből a baloldali még most is jól látszik (a képen álló jármű alatt), míg a jobb oldali részt valószínűleg valamilyen oknál fogva utólag felsikálták. Es bár bőven elférne ide két jármű is, de ez a terület így eléggé nem beazonosítható módon, egyetlen egy parkolóhelynek minősül.

Utánanéztem, valóban létezik egy rendelkezés a mozgáskorlátozott parkolóhelyek szélességével kapcsolatban. Érthető az is, hogy a mozgáskorlátozott személyeknek jóval nagyobb hely szükséges a biztonságos kiszálláshoz. E rendelet alapján két egymás melletti parkolóhely estében legalább 5,70 méter szélességű terület szükséges. Ez itt, ezen a helyen a fák miatt valóban nem áll rendelkezésre.

A kérdés, hogy ezt a szabályozást és ennek megjelenítését a helyszínen az egyszerű autósoknak mennyire kellene tudniuk? Főként, hogy az útburkolati jelzések megjelenítése sem teljesen egyértelmű. Hiszen a második beállóhelyen, ahol autósunkat megbüntették, már semmi nem utal a földön arra, hogy itt mozgáskorlátozott parkoló lenne.

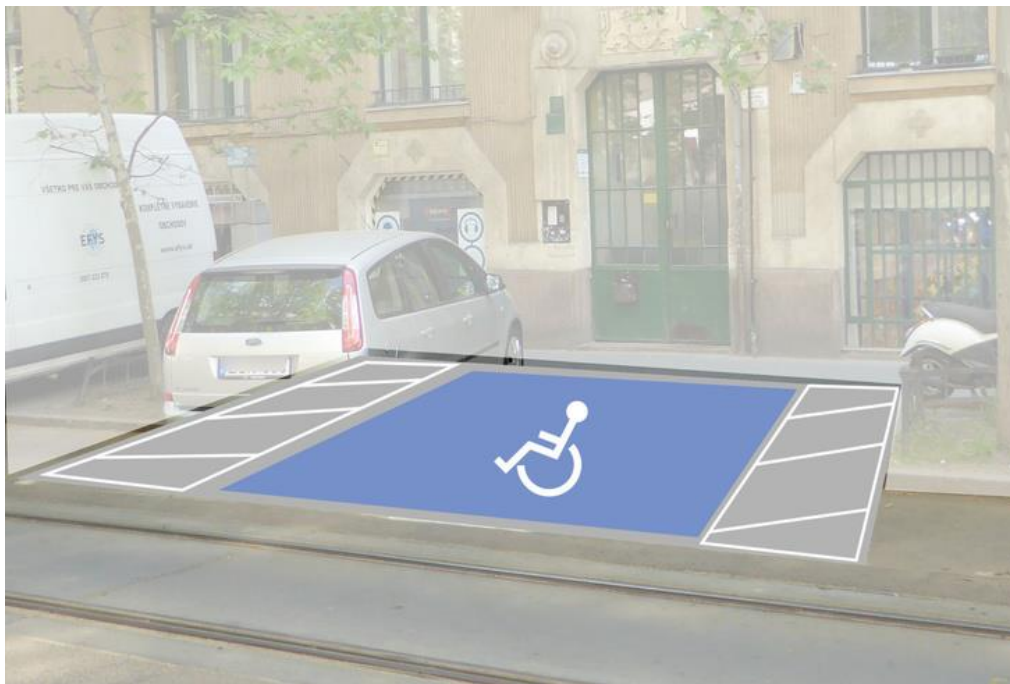

Bár a forgalomtól elzárt területet itt is felfestették – a képen a furgon ezen áll – de a mellette lévő területre már nem jutott festék, nincs mozgáskorlátozott piktogramot ábrázoló jelölés.

Úgy gondolom, hogy minisztériumi rendeletben szereplő 50 ezer forintos büntetés nem kevés, amikor azt egy mozgáskorlátozott várakozóhelyen megálló járművezető részére kiszabják. Még akkor sem, ha sok helyen sajnos tudatosan állnak meg a szabálytalankodók.

De ezen a helyen, ami az autósok számára nem megszokott, és nem egyértelmű, sokkal pontosabb kitáblázására és felfestésre lenne szükség. Már egyetlen büntetés bevételeből is bőven kijön az a festékmennyiség, amivel pontosítani lehetne a közút kezelőjének az eredeti szándékát.

Például így:

A félnapos munkával elvégezhető kialakítás helyett jelentős mennyiségű büntetést szabnak ki, amit közlekedési szakemberként itt ezen a helyen egyáltalán nem tartom elfogadhatónak.

A mozgáskorlátozottak várakozóhelyével kapcsolatos tudnivalókról is részletes információk olvashatók a [Bírság megelőzési Kézikönyvben](#).

forrás: http://totalcar.hu/magazin/kozelet/2017/06/09/ha_itt_parkolsz_jon_az_50_ezres_csekk/

MERI - sportnap a mozgáskorlátozottaknak

Több mint harminc sportággal ismerkedhettek a nyolcadik sportnapon az érdeklődők.

Háromszáznál is többen vettek részt a MERI sportnapon, amelyet immár nyolcadik alkalommal szervezett a Mozcáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetsége, az Országos Orvosi Rehabilitációs Intézet, a Magyar Paralimpiai Bizottság és a Fogyatékosok Országos Diák- és Szabadidősport Szövetsége szombaton az Országos Orvosi Rehabilitációs Intézetben.

A MERI sportnap a mozgáskorlátozott emberek sportágválasztója, az egyetlen olyan esemény az országban, ahol szinte az összes, mozgássérültek által űzhető sportot ki lehet próbálni egy helyen, egy időben, szakmai segítséggel. A rendezvényen több mint 30 sportággal ismerkedhettek a résztvevők, akik ki is próbára is teheték magukat. A programokban volt kerekesszékes kosárlabda, rögzbi, vívás, íjászat, lövészet, lovaglás, karate, boccia, ülőröplabda stb. Több extrém sport is bemutatkozott, és tartottak kerekasztal-beszélgetést a téli paralimpia

sportágairól. A sportok egy részét a riói paralimpián is sikeres, világ- és Európa-bajnok parasportolóink mutatták be.

Az esemény idei védnöke: dr. Kiss Gergely háromszoros olimpiai bajnok vízilabdázó és Tóth Tamás paralimpiai bajnok úszó, házigazdája, Dani Gyöngyi paralimpiai ezüst- és bronzérmes törvívó volt.

MTI-Foto: Bruzák Noémi

forrás: http://weborvos.hu/regionalis_hirek/meri_sportnap_a_mozgaskorlatozottaknak/239342/

Virágzó templomkert

Családi pikniket és piacot tartottak pünkösdhétfőn az evangélikus templom kertjében.

Az országos Templomkertem-mozgalom nagykanizsai programja családi istentisztelettel kezdődött (képünkön), majd a közös ebédet követően programok sokasága várta az érdeklődőket.

A térség fellépői mellett bemutatkozott többek között Kéri György, az első magyar skótdudás és a Rolling Country Kerekesszékes Táncsoport is.

A rendezvény fővédnöke Dénes Sándor polgármester és Kőszeghyné Raczkó Zsuzsanna, a somogy-zalai evangélikus egyházmegye esperese volt. A nap során adományokat gyűjtöttek a gadányi és a nemeskisfaludi szeretetotthon javára.

Fotó: Gergely Szilárd

forrás: <http://www.kanizsaujsag.hu/hirek/38108/viragzo-templomkert/>

A fogyatékkal élők sportjának szakmai oktatása bekerül a TF tanrendjébe

A Magyar Paralimpiai Bizottság (MPB) és a Testnevelési Egyetem (TF) együttműködésének köszönhetően a fogyatékkal élők sportjának szakmai oktatása a jövőben bekerül a TF tanrendjébe.

Az erről szóló megállapodást Szabó László, az MPB elnöke, valamint Mocsai Lajos, a TF rektora írta alá a szombati MERI Sportnapon.

A szervezők vasárnapi tájékoztatása szerint az eseményt immár nyolcadik alkalommal rendezte meg a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetsége (MEOSZ), az Országos Orvosi Rehabilitációs Intézet (OORI) és az MPB, valamint a szervezésben idén ugyancsak közreműködő Fogyatékosok Országos Diák- és Szabadidősport Szövetsége (FODISZ).

A MERI a mozgáskorlátozott emberek sportágválasztója, az egyetlen olyan esemény az országban, ahol szinte az összes, mozgássérültek által űzhető sportágat ki lehet próbálni egy helyen, egy időben, szakmai segítséggel. Az idei sportnapon háromszáznál is többen vettek részt az OORI területén. A sportágak egy részét a Rio de Janeiró-i paralimpián is sikeres, világ- és Európa-bajnok parasportolók mutatták be.

forrás: <http://www.hirado.hu/2017/06/11/a-fogyatekkal-elok-sportjanak-szakmai-oktatasa-bekerul-a-tf-tanrendjebe/?source=hirkereso>

VIDEÓ HÍREK, TUDÓSÍTÁSOK

www.meosz.hu

Videóink rovatában